
Gro Flatabø Zanussi

MINNEORD

CLARE HAPNES

OSVALD MÆHLE

ÅGE LÆRDAL

MAGNE BERGET

JON BLAND

KNUT ØYMAR

GUNN AADLAND

Vår kollega og venn Gro Flatabø Zanussi døde 24. oktober 2023 etter en tids alvorlig sykdom.

Gro, født 16. juli 1945, vokste opp på Tasta i Stavanger, tok examen artium ved St. Svithun gymnas i 1964 og medisinsk embetseksamen i Bergen i 1970. Hun møtte arkitektstudenten Marco Zanussi fra Nord-Italia og giftet seg med ham, lærte seg

italiensk og arbeidet i Italia en periode før turnustjeneste ved Telemark sentralsykehus. Etter en ny periode i Italia med italiensk spesialistutdannelse i pediatri fikk hun sitt første barn.

Tilbake i Skien arbeidet hun på barneavdelingen. Familien, som nå var blitt fire, dro til Stavanger i 1977, og i 1981 ble hun spesialist i barnesykdommer. Hun hadde et fordypningsopphold i neonatologi på Haukeland, og som seksjonsoverlege på nyfødtavdelingen i Stavanger var hun med på å bygge opp en moderne intensivnyfødtavdeling. Hun var aktiv i bruk av nye kunnskaper og prosedyrer. I denne perioden var hun en viktig deltaker i det norske fagmiljøet og var med i Helsetilsynets utvalg for en nasjonal plan for nyfødtmedisin og leder for perinataalkomiteen i Rogaland.

I perioden 1999–2001 var hun avdelingsoverlege, og vi husker henne som en tydelig og sterk leder. Hun ga mye tid og oppmerksomhet til utdanning av yngre kolleger og lot dem slippe til i trygge rammer. Det var alltid trygt å ha Gro som bakvakt, og hun var en viktig rollemodell med et sterkt fokus på vår rolle overfor foreldre og barn i det kliniske arbeidet. Som leder av Barnelegeforeningen i Norge bidro hun til utdanning av barneleger nasjonalt.

Hun valgte i 2003 å gå over til allmennmedisin og startet som fastlege i Stavanger. Hennes kolleger der beskriver henne som en dyktig og velansett lege både for barn og voksne. Samtidig var hun deltids barneomsorgsoverlege i Stavanger.

Hun var glad i å være fysisk aktiv. Hver dag syklet hun til jobb, og hun gikk mye i fjellet både sommer og vinter. Spesielt godt likte hun seg i Dolomittene. Hun hadde sterk tilknytning til Italia og store kunnskaper innen kunst og kultur. Hun og ektefellen Marco inviterte gjerne til italiensk mat og vin.

Engasjementet for Palestina var stort. Hun hadde sammen med Marco et studieopphold i Ramallah. Etter dette var hun gjerne å se i 1. mai-toget til støtte for palestinernes sak.

Vi vil savne henne som kollega og venn. Våre tanker går til Marco og barna Anne og Per med familier.

På veane av kollegaer på Barneavdelingaen ved Stavangaer universitetssjukehus.

Publisert: 12. februar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0001

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 12. juli 2026.